vinculum

Nº 2 Barcelona, 8 de Julio 1950

UNIDOS a Cristo, fija la mirada en los héroes y santos que nos han precedido, queremos conquistar todas las almas para Cristo ...

... Y porque nos sentimos capaces de llegar al heroísmo y a la santidad nos creemos capaces de conquistar toda la Diócesis con su gran URBE CONDAL.

Para ello queremos ser santos, levantarlo todo, irradiar a Cristo con fuersa irresistible.

No queremos que nadie nos aventaje, queremos ser los mejores: santos y celosos para llevarlo todo a Cristo.

Seminaristas unidos a Xto., lo decimos bien alto: queremos un SEMINARIO de futuros sacerdotes santos: para ello entramos en el Seminario. Buscamos un ambiente de santidad, un ambiente sacerdotal, un ambiente apostólico/; no un ambiente a lo universitario, no un ambiente comodón, de pasársela bien, de ir tirando, no un ambiente particularista.

Amamos al sacerdocio, amamos al Clero, amamos nuestra clase sacerdotal. Queremos a los sacerdotes santos, instruidos, apostólicos. Y para conseguir lo haremos todo lo necesario y lo daremos todo.

Por Cristo, para Cristo y para llevarlo todo a Cristo.

VINCULUM.

A Roma...

TRAS los laboriosos preparativos y la valiente lucha para allanar obstáculos; partieron para ROMA nuestros animosos seminaristas: van eufóricos de ilusión y entusiasmo; laten sus corazones y se ensanchan sus espíritus: todo su ser vibra el contenido de un viaje: A ROMA, a venerar de visu la Persona augusta de nuestro PAPA; a decirle, con voz agitada por el entusiasmo y la fervorosa adhesión: ! VIVA EL PAPA !. Hablarán por si mismos y hablarán por nosotros. Será la voz del Seminario de Barcelona, será el tribudo de nuestro fervor gregoriano y litúrgico en la misma Basílica de San Pedro, en la Misa y cultos solemnes de Santa María de Paredes. ! Dichosos ellos !, que les ha permitido ese desahogo de un fervor y piedad; que podrán caminar con espíritu y actos de penitencia por las vias y las amplias naves de las cuatro Basílicas ganando las indulgencias del Año Santo. Pero también dichosos nosotros que estamos seguros de que la caridad fraternal de esos compañeros que nos representan, Superiores, Profesores, Neo-presbíteros y Seminaristas, nos tendrá presentes en sus oraciones, en la veneración de las santas reliquias y afirmarán con su unión espiritual que somos cor unum et anima una. Si, a ROMA han ido una agrupación de seminaristas, pero más exacto es que a Roma han ido el SEMINARIO DE BARCELONA; mejor aún , el Seminario de Barcelona está siempre en Roma. No conocemos otro Credo ni otra modernidad que la que inculca el PAPA en sus exhortaciones, alocuciones y encíclicas; el Acta Apostolicae Sedis es el Manual de nuestra modernidad en las formas de apostolado; en la atracción de la niñez y de la juventud, en la organización y práctica de la A. C.; en la evangelización de las clases sociales; en el celo por las Misiones, en las solemnidades del culto; en la exactitud litúrgica, en el ritmo y melodia del canto; en todo , sin excepción ninguna; en todo el PAPA es el ideal de nuestras mentes y el imán de nuestras voluntades; y como el eco más fiel y exacto de la voz y del querer del PAPA es nuestro amado y venerado PRELADO; a El seguimos con fe inquebrantable, seguro de que El nos lleva a Roma, nos lleva al PAPA. Ad quem ibimus ? Tú tienes palabras de vida eterna. " El SEMINARIO DE BARCELONA ES DEL PAPA " ! VIVA EL PAPA !

El Rector.

PIDAMOS EN NUESTRAS ORACIONES QUE NO SE ENCIENDA DE NUEVO LA GUERRA SOBRE EL MUNDO/

" CUANTOS, QUE SE LANZAN AL ARROYO, HUBIERAN SIDO SANTOS, SI EN SU CAMINO HUBIERAN ENCONTRADO OTROS SANTOS."

Barcelona, 8.-URGENTE.- Nuestro Director con varios Delegados y Corresponsales de nuestra Redacción se han unido a la Peregrinación de Seminaristas, prometiendo número extraordinario de VINCULUM a su regreso.

La Comisión Permanente alias los cuatro gats.

SOLATIUM I VINCULUM

E vegades hom filosofa, i per unes raons ben insignificants. L'afany de voler trobar raons de congruència per a tot ajuda la reflexió. Un canvi de nom del periòdic d'estiu? veus aquí el motiu de les nostres consideracions.

Hem passat del SOLATIUM al VINCULUM. Hem passat de l'esbarjo, del descans, del repos, al treball per romandre en comunitat, al vincle, al sacrifici de l'unió. Hem passat de l'estatisme al dinamisme. Hom pot estar sol i amb perfecte "solatium", però no pot estar sol i amb perfecte "vinculum", puix la idea que enclou aquesta paraula és d'unió entre persones.

Mes un canvi d'actitut no queda determinat pel títol d'un periòdic; aquest pot ésser la consigna però no és l'exponent d'una realitat fins que aquells que romanen sota la seva influència cooperen amb la seva voluntat a fer eficaç la consigna.

Hem de treballar per vincular-nos. I per això donar-nos compte de que la idea de "vinculum" enclou la idea de sacrifici per a conseguir la unió. Qui està vinculat a un altre no és pas lliure de fer completament tot ço que li plagui. Per això un "vinculum" moltes vegades s'oposa a un "solatium". Per això dir "vinculum" és molt més sacerdotal que dir "solatium" perque és més sacrifical.

Hem parlat tant d'unió que de vegades ja ens comença a cansar. Potser fent-la ens cansariem menys; però, això no és pas exacte: fer una cosa és més difícil que dir-la, i per tant hom es cansa més "fent" que "dient"; fent unió ens cansariem més però ens aborririem menys. I per a "fer" unió cal entendre duas frases bíbliques: super omnia... charitatem habete, quod est vinculum perfectionis, paulina; i: debemus pro fratribus animas ponere, evangèlica. Per a fer unió cal penetrar-se de la necessitat del sacrifici; no ens podem imaginar una unió en la que tothom faci el que li plagui, prescindint dels altres; en una unió verdadera, tothom ha de renunciar-se a sí mateix i ha de posar l'ànima en lluita en favor dels germans.

Per això no pot haver-hi unió on no hi ha sacrifici, però "de veritat". La caritat i el sacrifici no son una cosa vaporosa. Jesucrist mostrà la seva caritat pel sacrifici i després de totes les proves necessàries per la demostració digué simplement: consummatum est. I la seva mort redemptora acomplí la unió: fecit utraque unum... in Ipsum.

Renunciem al SOLATIUM per a aconseguir més VINCULUM, i potser arribarem a trobar "solatium" en el "vinculum". Sobretot si sabem fer el "vinculum" in Ipsum!.

Pere TENA, diaca.

Dos dies a Olesa de Bonesvalls.

TINGUEREN lloc el 24 i 25 del mes passat col·lebrant les festes de St. Joan B., Patró de la Parròquia, i les noces d'argent de la fundació de l'Apostolat de l'Oració en el dit poble respectivament.

Ens troberem reunits uns deu seminaristes amb certa variació d'individuus baix el paternal acolliment del Sr. Rector, Mn. Laureà Guibernau; i acompanyats en el 2on. dia del nostre estimat Dr. Xavier Altés.

Amb màxima solemnitat es desenrrotllaren les funcions litúrgiques: cal destacar amb tota sinceritat la immillorable actuació dels seminaristes en la part musical tant en el gregorià com en el polifònic.

En la tarda del diumenge, resat el sant Rosari, s'organitzà la processó Eucarística; després del mes del S. Cor i del sermó pel nostre vice-rector varem ésser acompanyats amb música, de la casa rectoral a l'Esglesia seguits de les autoritats civils i de tot el poble. Quina processó; Val la pena d'assistir-hi. Sense dubte quedarà gravada en la nostra ment per sempre: quina serietat, quina actuació de tot un poble que encara sent i viu en cristià. L'execució variada de cants polifònics pels seminaristes en els diversos altars aixecats durant el trajecte de la processó sintonitzaren l'acte que s'estava col·lebrant. Tampoc s'esborrarà de la nostra memòria el sermonet que Mn. Laureà dirigí a tots els assistents, un cop acabà la processó donant gràcies a tots amb senzillesa i familiaritat que donava a conèixer les relacions paternals que existien entre tota aquella feligresia i el seu Pastor.

Entre els assistents recordem a Mn. Català, qui us explicarà les aventures del sifon, a Mn. Galcerán i Cases Ros. La Penya dels futbolistes Serrano, Saumell, Chasa i Mas no dels més varen escoltar el partit "...- Chile-Espanya"; els músics prengueren part en el Concert del diumenge (no dic l'hora). Mn. Dies fou el campaner major de la Parròquia, l'... nista Mn. Aragonès, i no faltà la flauta d'en Boguñà.

Abans de finir devem citar a Mn. Joan Escala, demanant-li que ens dengui a conèixer les impresions que la nostra presència causà al seu estimat poble.

Dos dies a Olesa de Bonesvalls tindrà un altre ressò en les nostres oides de futurs sacerdots de la diòcesi de Barcelona. Quantes lliçons, quants propòsits, quants revifaments en la nostra dura tasca de santificar-nos... Seràn l'eco d'aquelles festes viscudes amb convivència sacerdotal.

ATALAYA - MONTANE

NOTICIA IMPORTANTE:

Nuestro muy amado Sr. Rector ha recibido un telegrama puesto en Chivari por los seminaristas que salieron en autocar el día 4 con el siguiente texto: "BUEN VIAJE, TODO BIEN SALUDOS"

JA US RECORDEU DE LA TOMBOLA MISSIONAL ANY SANT"?

SERÁ VERDAD ... ?

DIAS de exámenes. Mn. Juan ya está de todas las asignaturas. En el Claustro de los Mártires después de la comida se ha encontrado con José el pequeño filósofo de su pueblo que también ya ha acabado. Ambos deciden coger el tren de las 7 y así a las seis y media se encontrarán en la portería con sus flamantes maletas...

Al abrir la puerta casi se han parado uns instantes ... luego han bajado, casi saltando los tres escalones y ... desaparecen por entre los pacíficos ciudadanos que circulan por nuestras calles.

Pero alguien escuchó su conversación y ese nos la ha contado. Y dice que ... hablaron de lo que [illegible] ineludible: los exámenes con sus anécdotas trágico-cómicas, y luego de los planes para el verano ...

CONSIGNA MISIONAL : CADA SEMINARISTA PORTADOR D'UN OBJECTE EN LA TOMBOLA MISSIONAL DE L'ANY SANT.

El Mn. habló largo rato de organizaciones, de fichas, de paseos, de excursiones, de foot-ball, de campeonatos, de natación, de comedias,...de todo, todo lo encontraba muy apostólico.

El filósofo mas bien lo encontraba muy discutido. Es curioso pero esta sencilla observación sacó de sus casillas a Mn. Juan. Pues que quería: Qué los niños hicieran 1 hora de meditación diaria y que rezarán 3 partes del rosario ... ?

- Quiza no tanto, pero si se les podría enseñar a ayudar la Misa sabiendo un poco más lo que hacen, y a rezar el rosario un poco mejor, y también quiza algo del Catecismo ... aunque no con el rigor reglamentario de unas clases, pero si en plan de charlas acomodadas a su mentalidad.

Mn. Juan lo consideraba todo esto muy anticuado, el prefería otras cosas para hacer apostolado.

J. G.

ORACIÓN Y PENITENCIA

Qual el Corazón de Cristo ensanchemos el nuestro, y con ello, se ensancharán los horizobtes de nuestra mirada espiritual. Hemos oído decir muchas veces que el mundo de hoy está peor que nunca. Esta afirmación " es verdadera o consuetudinaria ? " Es real. Quien amenudo lee los discursos de nuestro Padre común, que vive con el corazón oprimido por los males de todo el linaje humano, encuentra frases que indican los trances cruciales por los que atraviesa la sociedad moderna ...

Si la oración es la elevación de la mente a Dios, no haremos oración si no nos apartamos de aquellas nuestras miserias que nos tienen atados acá abajo Por eso N. Señor usa la palabra "ayuno" para indicar que hemos de poner los medios para que nuestra plegaria quede purificada por la mortificación. No lo dudemos , que la oración, la mortificación y la penitencia serán las que pondrán en el quicio propio a la sociedad vuelta de espaldas a Dios...

La sociedad moderna se profesa abiertamente atea, y quiere hablar de paz y de justicia. Si niega la existencia de Dios, cuya esencia es el fundamento de la ley eterna, y esta a su vez de la ley natural, de la cual participa el orden jurídico, donde se[illegible]rá las bases inconmavibles de la justicia ?. Sin justicia no hay caridad y sin amor, no se puede hablar de paz. El Papa en el Congreso de estudios Sociales celebrado en Roma, habla así:

" Para Nos, este encuentro es el fundamento de una alegre esperanza, la de que vuestras deliberaciones y resoluciones contribuirán en gran medida a [illegible] madurar aquellos frutos que nos prometemos de este año de retorno y reconciliación universal; la renovación y el florecimiento en la gran comunidad humana del espíritu de justicia, de amor y de paz" ... (Continuará)

Pedro Ribes.

Set de 2º de Teologia varem pujar a Montserrat calzant la sandalia pelegrina empolsada per els camins de la nostra Diòcesis desde la Ciutat Condal i altres viles. Hem viscut dos dies entre la Basílica i la cella; hem pres part el Via-Crucis de seminaristes i hem tornat a casa sadollats de sacerdoci montserratí.

! AL SERVICIO DE LA IGLESIA !

NOSOTROS : no podemos consentir que los jóvenes trabajadores se sepulten en la apatía, la inercia y la indiferencia.

realizaremos esa revolución pacífica o violenta que no será un sobreslato pasajero, sino un verdadero despertar. Porque ella, por una parte, da y quiere dar cada vez más jefes cristianos a nuestro pueblo. Y, por otra, crea en nuestros jóvenes trabajadores una inmensa corriente capaz de unir a todos en una misma familia trabajadora. (Del Boletín Dirigentes J.O.A.C.)

VACACIONES, VIDA INTERIOR

CALLATE o di algo que valga más que el silencio. "Es la frase que tiene aplicación tratándose sobre todo de hablar acerca de las vacaciones del seminarista. Como no me incumbe proponer cosas nuevas ni repetir unos cuantos tópicos desviaré un poco el tema y hablaré de la Vida interior.

La principal fuente de nuestra vida interior ha de ser el conocimiento que de ella tengamos. El intelecto siempre precede a la voluntad. No quiero esto decir que con conocer una cosa ya la hayamos alcanzado, si se trata del orden moral cerca de las acciones humanas. Pero en cambio si no conocemos el término es imposible que tendamos a él. ¡Cuántas veces nos ha enseñado la experiencia que nuestros esfuerzos eran inútiles porque apuntábamos a un blanco falso! Muchas veces, o casi siempre los cambios que observamos en nuestra vida espiritual y tambien un poco en la de los demás, cambios que afectarán solamente a lo accidental, no son debidos a una disminución o aumento de energías sino a un diverso enfoque de las mismas.

Y aun el mero conocimiento de sí, cuando es claro y preciso ya arrastra la voluntad. En un momento en que recibimos una luz especial sobre alguna verdad, ya sea de estudio ó de orden espiritual, sentimos como si aquella luz redundara en nuestra afectividad. Los santos son hombres que han tenido ideas clarísimas sobre Dios y sobre sí mismos; y a medida que ha aumentado en ellos este conocimiento ha ido aumentando su santidad. El hecho de que la Humanidad de Cristo fuera impecable se explica también por el eminente conocimiento que de Dios tenía por su ciencia de visión beatífica.

Esforcémonos pues, en tener ideas bien claras, más luminosas sobre la Vida espiritual. No seamos como una campana que hiere el aire en vano. Seamos nosotros hombres de trabajo fecundo y por tanto silencioso. Y esto lo conseguiremos sobre todo si todos nuestros esfuerzos van encauzados hacia un fin que se destaque claro y preciso en el horizonte de nuestra vida. Amen.

M. DELGADO.

POR TIERRAS DE LEVANTE

LLEGAMOS a Valencia la noche del jueves, después de un buen viaje. El Congreso estaba ya acabando las sesiones de estudio, sin embargo aún pudimos asistir a algunas. La más importante versó sobre el texto único de Catecismo, cuya realización se lleva a cabo con gran acierto.

Las diversas sesiones desarrolladas por personas competentes, fueron frecuentadas por numeroso público —sacerdotes y seglares— de toda España. Señalemos el interés por perfeccionar la enseñanza religiosa universitaria.

Entre los actos públicos sobresalió la magna concentración de 50.000 niños en el campo de Mestalla, seguido de Misa y Procesión, terminando con el reparto de una bolsa de caramelos a cada uno de los niños, regalo del Sr. Arzobispo.

Otro acto público interesantísimo fué el Concierto en el que la Orquesta Municipal y la Coral Polifónica de Valencia, interpretaron el oratorio "El Mesías" de Haendel bajo la dirección del Maestro Alamán profesor del Seminario.

Uno de los actos más hermosos fué la comida ofrecida por el Clero Valentino a los extra diocesanos.

Son muchas más las cosas que podemos y queremos contar. Pero por ahora basta.

Consecuencia: "El viajar puede contribuir mucho para nuestra formación sacerdotal"

LLADOS - MATAS.

Publiquem amb retràs la següent

CRÒNICA

ELS dies 20, 21 i 22 del passat Juny no foren tres dies de "juerga", però tampoc de recés. Uns sortiren a peu de Barcelona el dia 18; altres de Masquefa l'endemà dia 19; els demés sortiren de Barcelona el dia 20.

El 1r dia fou de novetats i de... despiste. Anarem a dinar a Sta. Cecilia, atrevint-se alguns després de venir a peu des de Barcelona a "passar" per St. Geroni.

El dia 21 vingueren a la Sta. Muntanya els alumnes de 1r. de Filosofia. L'acte principal d'aquest dia va ésser nostra consagració a la Mare, senzilla, lacònica: cant del "Verge i Mare de Déu", besamans i uns minuts de silenci al pou de la Moreneta. Li diguerem a la Verge que el sacerdot ha d'ésser sant i si nosaltres no hem d'ésser sants que ens porti per un altre camí. Per la tarda Via-Crucis per la Muntanya comentat per Mn. Batlle, juntament amb els de 1 de Filosofia i alguns de 2 de Teologia. Varem treure la següent conclusió: el sacerdot tota la vida ha d'estar crucificat, del contrari no seria bon sacerdot.

Dia 22: Rosari cantat pel camí de la Cova i Missa comentada per Mn. Fàbregas. Mn. Ventosa ens feu veure tres virtuts sacerdotals de Maria: pobresa, obediència i puresa de cos i de cor. Al migdia ens rebé el P. Prior Dom G. Brassó en nom del P. Abat. A la tarda a les 3'30 tingué lloc el comiat a la Moreneta.

Resumint, podem dir que la nostra anada a Montserrat fou una provocació de la Crisi de nostra vocació per a entrar a Teologia sense dubte de cap mena.

I. PASCUAL.

En la seva visita a la Redacció, Mn. PEDRALS ens acaba de prometre la aportació d'un objecte per la TOMBOLA MISSIONAL. IMITEU LA SEVA MUNIFICA DECISIO. V.L.

A l'entorn del pelegrinatge

Hi ha persones de categoría que quant s'els demana una ajuda ho fan amb tant de gust que hom te ganes de demanar-los-en més. No en tenen prou amb el telèfon ni en la ploma, si cal es mouen, envien missatgers, hi van personalment. Si diem que el nostre Sr. Bisbe ha fet tot el que ha pogut ens quedem curts. No n'ha tingut prou en beneir l'expedició, ha fet els impossibles perque es pogues fer i, gràcies a Déu, hem arribat a Roma sense greus inconvenients. Sr. BISBE moltes gràcies.

El Sr. Rector ha sigut ànima d'un cos terriblement dinàmic i incansable. Els dos últims dies, si per casualitat el trobaves al Seminari era amb el capell posat i per uns minuts per tal de menjar amb una esgarrapada i sortir novament, ara a matricular el cotxe, a treure uns visats, a visitar uns Consols, etc. Si no hagues sigut per ell encare seríem a Barna.

Hem de parlar d'en Dies, Boix, Boltà, Canalies, etc.. No cal creo que han suat més ells sols per lligar-ho tot que en Mac Arthur i el Pentàgon per ajudar a Corea o els Angleses per a aguantar la "Fúria" dels nostres al'estadi de Rio.

A les quatre arribà el "pulman", encare per acabar. A les 6 després de intentar despertar amb furients cops de porta a D. Emilio -que no hi era- per trobar la cartilla de racionament de x, emprenien la sortida. A dos quarts de set esperaven a Badalona perque Mn. Fàbregas amb taxi s'arribés a la Conrería per agafar també el seu paper de la Comisaría d'Abastaixaments i Transports. A les set i cinc amb cares llargues i cansats d'esperar, l'Autocar sortía definitivament

El nostre és l'únic Seminari de Catalunya, i per tant de tot l'Estat espanyol, que porta tant nombrosa representació a ROMA. Hom s'en alegra molt. Sempre és agradable saber que els de casa queden bé. Les causes no les anem a escatir. No més constatem un fet. Esperem que el S. PARE els dirà quelcom després de sentir-los cantar en la Canonització!.'

R.P.B.

SEMINARISTA PELEGRI DE ROMA : MANIFESTA EL TEU CATOLICISME, EL TEU ECUMENISME, begut en les aigües cristalines de ROMA, COLLABORANT I CONTRIBUINT AMB EL TEU OBJECTE EN LA MAGNA TOMBOLA MISSIONAL DE L'ANY SANT.

POSITIS GENIBUS

E genolls a terra, clucs els ulls i estretes les mans en el fervor de la pregària. Heus ací els trets característics de l'apostol. I aquest retrat repetit i conegut fins a formar una imatge familiar, ha estat arraconat a les golfes del nostre afer diari, com les pintures dels avantpassats són arraconades per l'hereu jovençà ignorant de les glòries patriarcals i desconeixedor de la seva valor àdhuc d'acció i formació de les noves generacions. I després hom es lamenta de la falta de positivisme en el fruit de les nostres empreses.

Ai las, que no sempre la idea -direcció- i la força -moviment- saben centrar-se en el timó; i els dogmes estampats en els llibres sembla que sols reclamin un intellecte, sense preocupar-se de les mans que han d'agermanar la falç amb les messes. I van passant els dies i convertin el nostre viure en un magatzem de trafec, sense pensar que no s'ens demanarà compte del que hom fet, sino de com ho hem fet.

"Positis genibus". "Convé que preguem sense defalliment". I el mon no el conquisten solament les espases dels cabdills, sinó també els grans del rosari de la religiosa innominada encarregada d'esperar el truc a la porta del Monestir. I les grans conversions degudes, segons sembla, a la paraula de foc del predicador anomenat, o a la experiencia i bon tracte del confés assenyat, ¿no tenen per ventura el seu començ en la pregària del pobre llec assegut al peu de la trona? I Vos sabeu, Déu meu, com la perseverància en la meva mateixa vocació és obra moltes vegades de les pregàries i sacrificis de persones de qui jo ni sols conec el nom.

"Positis genibus". Xt., el Mestre - li donen a aquest mot el seu significat total -tot i essent Déu era l'home de la pregària continuada: "Positis genibus...prolixius orabat; Pau, l'Apòstol l'home de les correries apostòliques inacavables, que desitjava preocupar a tothom pel Xt., no temia passarse tota la nit en oració amb els seus cristians i per a continuar encara feia un miracle.

"Positis genibus". Persuadim-nos que per a convertir els nostres germans, ens cal "perdre" molt de temps de genolls davant els sagraris. I sols d'aquells que han arrelat i han fonamentat llur actuació en el Xt. es pot dir sense subterfugis que son apostols, ço és enviats, que prediquen en nom d'Altri. Al cap i a la fi tota la raó del nostre sacerdoci i del nostre apostolat no és més que la Vida Eterna i és el mateix Verb que diu: "haec est autem vita aeterna: ut cognoscant te, solum Deum verum, et quem misisti Jesum Xtu. I per coneixer Déu cal tractar-lo en la pregària confiada i perseverant .....

JOSEP Mª ARAGONES.

MENTRES ELS NOSTRES GERMANS ESTAN A ROMA

PREGUEM PER LES INTENCIONS DEL PAPA EN AQUESTS MOMENTS DIFICILS QUE VIU EL MON

VALOR ASCÈTIC de L'APOSTOLAT OBRER

No és per "snobisme" que m'he decidit a desarrotllar el tema que promet el títol d'aquest article. Es senzillament la exigencia psicològica que ens fa pensar i obrar amb unes idees que en nosaltres dominen perquè no ens podem deslliurar de la filiació d'un temps i ambient determinats; i es per altre part i complementariament, per la necessitat que tenim de acomodar-nos per a la realització del nostre ideal a les circumstàncies concretes en que Deu ens ha posat.

Ademes es un fet històric d'aital importància ell, doncs, marca avui el sentit de la nostra "època" que l'Església el té com el seu gran problema apostòlic, i encara que tingui arrels evangèliques "evangelitzare pauperibus missit me" per les circumstàncies històriques me dones un matís de gravetat. La vida sacerdotal doncs, no es pot pas desinteressar de tot apostolat.

Posat això per una part i suposant per altre el principi de que la nostra santificació ha d'ésser en la nostra vida pastoral, no serà pas inútil recordar-nos mutuament, quelcom d'això que pot anar formant la nostra consciencia de santificació sacerdotal.

La vida ascetica té per finalitat l'anar morint a nosaltres mateixos, al propi jo, per a conseguir l'unió amb Deu, que es el fi la vida mística. Aquest jo carn, encara del jo-esperit, té lesmanifestacions extremes que senyala St. Joan: la concuspicencia de la canr i la delás ulls i la superbia, que son con[illegible] la vida espiritual per la puresa, per la pobresa i la humilitat-obediencia. Es el programa de vida que ens ensenya l'Evangeli, el que oficialment l'Església proposa als qui vol a aconseguir la perfecció

La vida sacerdotal -exigitive, de perfecció- dona de sí mateixa els mitjans per ella, però no ens oblidem que no poden en últim terme buscar-la per cap més camí que pel que senyala l'Evangeli i l'Església. Es innegable que tenen quelcom asegurat per l'estricte obligació que ens ho exigeix, però queda un camp sense límit per un altre part. Més clarament: tenen bastant de veritat aquella volteriana expressió: als sacerdots substitueixen el sisè manament pel setè. No hi ha probar.

Admès el fet -també admeto les disculpes perquè tot prové de unes exigències naturals encara que molts cops és passa més enllà-, lo interessant és buscar la solució. No vull pas ventilar aquí qüestió tan discutida, sinó solamentvsenyalar que l'apostolat obrer - exigència de la pastèral d'avui dia - pot ser un mitjà no despreciable.

Aquest apostolat discut -sentit i practicat- ha de ser necessàriament a la pobresa d'esperit, altrament es predicaría lo que no se sent, i a la mateixa pobresa real si es vol seguir la pedagogía que es proposa per aquest apostolat de primer plá, després de l'Evangeli, o simultàneament les dues coses. Sería necessari explanar més l'idea però passaría els límits del article. La deixo apuntada per qui la vulgui tractar amb més amplitud i competència. Però si que vull fer notar avans de passar fí a aquestes línees que no confong pas aquí obrer amb pobre lo que serà lamentable equivocació, sinó que en el sentit estricte d'obrer arribem a aquesta conclusió.

J.A.S.

SEMINARISTA TEOLOG I FILOSOF BARCELONI JA HAS ENTREGAT EL TEU OBJECTE PER LA COLOSAL TOMBOLA MISSIONAL DE L'ANY SANT, QUE S'HA CELEBRARA DURANT EL PROPER CURSET EN LA CONFERIA; POTS DEIXAR-LO EN LA PORTERIA DEL SEMINARI O BE ENTREGAR-HO EN ELS PRIMER DIES DEL MATEIX CURSET

L'esperit de fe

Justus autem ex fide vivit (Rom. 1, 17) -Resumint- l'home és naturalment més impresionable per les coses visibles i palpables que no pas pels valors espirituals que només percebeix intelectualment: Fascinatio nugalitatis obscurat bona (Sap. 4, 12). Aquest es el fet; i per això tot aquell qui vulgui progressar en la virtut ha de fer un esforç constant...

L'esperit del món que ens volta no s'entén d'aquests esforços i per això segueix la regla general d'ésser impressionat per les coses sensibles més que per les espirituals....

I aquest món, "qui eum non cognovit", forma l'ambient que ens rodeja a nosaltres ara en el temps de vacances, i formarà l'atmósfera que haurem de respirar en nostra vida sacerdotal.

Ara bé: l'influéncia de l'ambient és molt gran; tots ho sabem per propia experiència... Per lo tant és precís que redupliquem els nostres esforços ... I com ho hem de fer per viure així, com és nostre deure? S. Pau ens indica el modi per viure aquesta verdadera vida...: "Justus autem ex fide vivit". Viure de nostra fé. La fé es el punt de partida de nostra vida espiritual: "Sine fide impossibile est placere Deo". Treballem doncs, germans per adquirir l'esperit de fé que vivifiqui nostra vida tota: Vivim nostra vida mirant sempre al cel, veient totes les coses "sub specie aeternitatis", ordenant totes nostres accions vers nostre suprem Senyor... en fí vivint units constantment amb aquell Déu que ha de constituir nostre goig per tota l'eternitat.. ....

REDACTOR DE 2n DE TEOLOGIA

Sección Recreativa

SOL[illegible]CION DEL CRUCIGRAMA Nº 1.-
Horizontales.- 1. Elefante.-2. N -I L - Ex.-3. Olla. 4. (al rev.) Mediocre.-5. Via - Uri.-6. Est . Aun.- 7. Sandalia.- 8. Uoia.- 9. De - Tu- Id.- 10. Obsequio.
Verticales.- 1. Enrevesado.- 2. Lo - Risa- (al rev.) Be.- 3. (al Rev.) Untaco.- 4. Filo - Dote.-5. Allí - (al rev.) Quia.- 6. (al rev.) Alanda.- 7. Erui-II.- 8. Examinando.

CRUCIGRAMA Nº 2.

HORIZONTALES. 1. .- 2. Pron. pers. Prefijo que significa bien- No que No.- 3. (al rev.) Habitante del país de las especies.- 4. Con - 5 (al rev.) De este modo - Perquè .- 6. Apócope - Rece.- 7. Reparan. 8. Ola.- 9. Animal salvatje - Semanario de la H.O.A.C. - 3x17.- 10. Lo que perdió a Satanás.
VERTICALES. 1. Sin fin.- 2. Consonante - (al rev) Quite los salientes - preposición.- 3. (al rev.) Adornado.- 4. (al rev.) Representación mental de un objeto - Transcendental.- 5. Astro que tiene la manía de dar vueltas alrededor de nuestro planeta.- Montón de letras que han quedado ahí y que no quieren decir nada.- 6. Qui habita. 7 : El primero - Lo que sobra del peso bruto - 5x7+2. -8:8 - 4 = 4.
SOLUCION Jeroglífico nº 1 "Abrevia tu razonamiento".

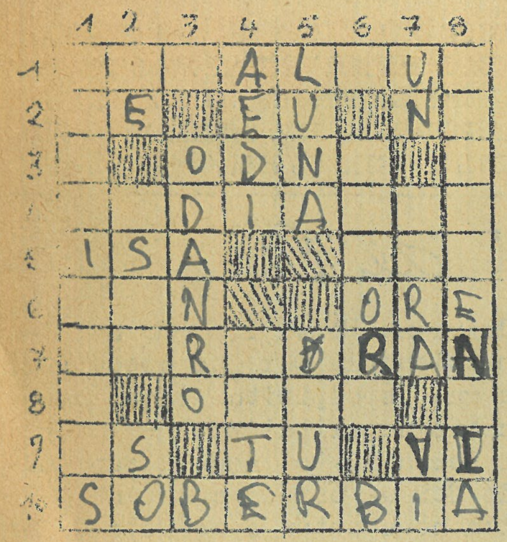

FIN

JEROGLIFICO Nº 2

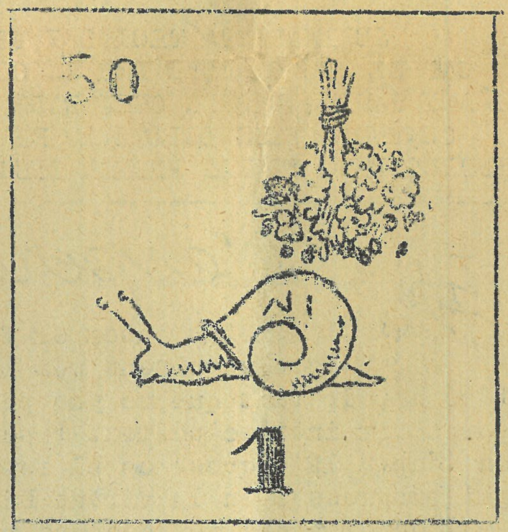

¿Quién le pondrá la marca?

//// Recibimos noticias desde la ciudad de Mataró comunicándonos que hagamos pública la noticia de que va a comenzar un concurso Fotográfico cuyo tema es sobre la función social del Sacerdote; dicho Concurso está organizado por las Parroquias de dicha ciudad.
////Ha sido nombrado el Rvdo. Mn. Serra para que ocupe el cargo de Vicario interino de Gavá (Barcelona).
//// Según últimas informaciones del Sr. Rector recibidas en el momento de cerrar la presente edición, los peregrinos que han efectuado su visita a ROMA (en Talgo, Pullman, y C[illegible]pper), estan ultimando sus preparativos para la festividad de mañana dia 9.
/// Hoy al mediodia ha salido para [illegible] en avión desde el Pr[illegible] el último componente de la [illegible] de nuestro Seminario de Barcelona [illegible] el Sr. [illegible] D. [illegible] Calv[illegible].
//// PEREGRINAR NO ES NADA , PERO PEREGRINAR CON FE ES ABRIR CAMINO

Noticias de última hora

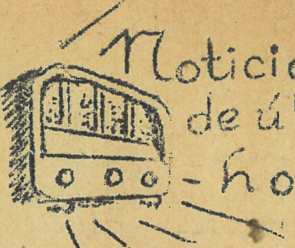

RECORDAMOS ...
QUE EL CURSILLO SE CELEBRARA D. M., EN LA CONRERIA, DEL DIA 20 DE JULIO AL 5 DE AGOSTO, EN EL CUAL ESTAN INVITADAS DISTINGUIDAS PERSONALIDADES.
//// Para el traslado de los bultos y maletas sirvanse tenerlas en el Seminario antes de las doce de la mañana del día 20.
//// Hemos recibido la siguiente invitación de parte de la Rda. Comunidad de Carmelitas que abnegadamente prestan sus servicios en el Seminario con motivo de la próxima fiesta de Nª Sª del Carmen para asistir y actuar en la Misa Solemne y Visperas de dicho día. Esperamos de de la hidalguía y gratitud de los seminaristas gran afluencia a dichos actos.
//// AYER, día 7, nuestro apreciado SR. RECTOR celebró el 43 ANIVERSARIO DE SU PRIMERA MISA. Con dicho motivo encarecemos de todos los lectores de VINCULUM sus oraciones en favor de nuestro SR. RECTOR.
//// Preguem especialment per els nostres malalts : Dr. Tarrés, Mn. Lloveras, Comas, Gassó, Torrents(f.) i altres.
//// VINCULUM FELICITA EFUSIVAMENT TOTS ELS ENRICS I FREDERICS I SEMBLANTS.
//// ES demana una major concurrencia d'articles pel VINCULUM a fi que la Redacció pugui escollir entre els mateixos per a satisfer i aprofitar mes als nostres lectors.
//// La guerra de Corea té d'encendre el foc missional en els nostres cors, demostrem-ho amb les nostres aportacions a la TOMBOLA MISSIONAL